

חובתו בשעה קשה זו קריאה קודש מגולי הרבנים

"זכות נשיםצדקהות עתידים להיאכל"

משמעותנו הקדושה "ולא יראה בן ערות דבר ושב מאחרין" - שחוור צניעות גורם סילוק השכינה והשמירה מישראל. והנה לאור המצב החמור בארה"ק שדים יהודים נשפוך כמים אנשים ונשים, חובה علينا להגביא לשמירה עלינויה על מחנות ולחשוש שאולי נטמא מחנה ישראל על ידי פריצות הנשים בלבוש הצר והקצר הממלא את רחובותינו, וכבר אמרו חז"ל כל מקום שאתה מוצא חסר צניעות "אנדרלמוסיא באה לעולם והווגת רעים וטובים", גдол ישראל במכתביהם הרבים פרטו את הדרכן הנכונה והראוייה בלבוש ובגונגה של בנות ישראל בדרך ישראל סבא. אלא שרובות נגררו אחר דרכן השחץ הגוי באופן כספי הראש ולבוש הקצר והצמוד המציג בחוניות וברחוב. ובשעה קשה זו לא עת לחשות, علينا להתעורר ולעשות בדק בית לקיים בנו "צאי לך בעקביו הצעאן".

ע"כ קריאתנו לבנות ישראל להקפיד כראוי על ההלכות שפורסמו גдол ישראל במכתביהם:

- > לבוש צאיות ארוכות וצנויות - המסתירות את צורת الرجل (השוק) כראוי (וללא שסע כלל).
- > הגרביים יהיו אוטומות לגמרי ולא בגון הדומה לצבע الرجل.
- > חולצות יהיו רחבות ולא מטריקו וליקירה ושאר בדים הנצמדים לגוף.
- > וחובה להקפיד עלفتح צוואר סגור.

ובודאי בנות ישראל הצנויות לא יעשו לעג וקלס ממצאות כספי הראש בלבישת פאות במראה טבעי

וכידוע גם הפאות שהתרינו הפסיקים המתירים הם רק הקצרות והיציבות הצמודות לראש, ולא אותן ששרערן נוע וננד בתנויות הראש כשייר טבעי.

וכבר בשנות תשנ"ו כתבו גдол ישראל במכתבם כי הפאות החדשות ברובם הגדול אין לפג גדרי הצנויות, ומزاد עוד היום המצב הולך ומחמיר. גдол ישראל ברכו ועוזדו את הנשים המחליפות למטרחת או כובע צנויות (המכסים את השערות היטב) כדי לצאת דעת כל הפסיקים - שחלקן של אותן נשים המתחזקות בקדושה וצנויות הרבה בקירוב הגואלה. ובזה ינצלו הנשים גם-כך מלגה על ראשן שיעיר שיש בו חשש תקרובת ע"ז חלילה, שכל זה משפייע טומאה גדולה.

וכל השומרות על גדרי הקדשה והצנויות יזכו לשמירה עלוניה, כאמור "כי האלוקין מתהלך בקרב מחניך להצליך, ולתת אובייך לפניו, והוא מחניך קדוש", ויצו להבטחת חז"ל הקדושים שאשה שגונעה - בלבושה והנאגתה מכפרת ומגינה על ביתה, כמו שהמזבח מגן ומכפר על כל ישראל. ובזכות נשים צדקניות תבוא ברכה רפואה וישועה לישראל ונזוכה לגואלה שלמה בב"א.

- באננו על החתום למען קדשות עם ישראל -

סדר החתימות
סדר קבלתם

"אמר אליהם כי אני נאם כי אם אחפץ במוות הרשע כי אם בשוב רשות מדרךו וחייה (יחזקאל פרק לג' פסוק ט'-יא')

ואתה פי הזרעך רשות שוב מפניה ולא שב מדרךו הוא בעוננו ימות ואתת נפשך הצלתך

לסיכום: חובתו בעת קשה זו לקחת אחריות ולהבין שמדובר בפיקוח נפש! והכל תלוי בינו! שאמ"ח לא מקפידים ושומרים כראוי בכל ענייני קדשה וצנויות זה ממש "לא תעמדו על דם רעין" כי אז הקב"ה מסיר השגחתו ושמירתו מעם ישראל רוח"ל ככתוב בתורה "כי האלוקין מתהלך בקרב מחן להצליך ולתת אובייך לפניו והיה מחניך קדוש ולא יראה בן ערות דבר ושב מאחרין" ובזכות ההකפה והשמירה בדברים אלו ישמו וגון הקב"ה עלינו ועל כל עמי" ו/orאה בעוניינו וישיב שכינתו לתוכנו וישיב את כל השבויים בראות ושלמים וירפא את כל הפצועים ויחוס את כל האבלים ויחוס וירחם על עמו ונחלתו וישם קץ לצורתיינו ויבנה בנין בית מקדשינו ותפארתו וישלח לנו את משיח צדקינו בעגלא ובזמן קרוב, אמן כן יהיה רצון.